

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

Festivalové číslo

2021

hlas.stankovce@gmail.com

Úvodné slovo

V predvečer festivalu „Stankovské zvony“ sme sa rozhodli vydať mimoriadne „festivalové“ číslo novín HLAS.

Chceme si v ňom pripomenúť históriu, súčasnosť a silu stankovského folklóru, ale aj hudby, ktorá život v obci sprevádzala celé desaťročia jej existencie.

Chceme v tomto čísle vzdať hold snahe všetkých, ktorí akýmkoľvek spôsobom zviditeľnili túto obec, naše zvyky, naše tradície, našich ľudí.

Desiatky muzikantov, stovky folkoristov, celé ročníky detí rozdávali a rozdávali radosť nielen spoluobčanom, ale aj v širokom okolí našej obce. A je tomu tak aj v týchto ťažkých časoch.

História pozná nielen „Amerikána“, Štukovského, „Pekára“, Dobiášovcov, Žiška, Bočákovú, Cingálka, Biesikovú, Sedláčka či ďalších, ale aj stovky nomenovaných, ktorých srdcia, odhodlanie a vášeň pre hudbu či folklór svojím umením šíri a šíria žiaru v očiach všetkých fanúšikov.

Vážme si všetko a všetkých za to, čo dokázali.

Aj pre toto sa festival „Stankovské zvony“ oprávnenne stáva neoddeliteľnou súčasťou života našej obce.

Svojou účasťou na ňom poďakujeme všetkým za ich nadšenie a snahu.

Dušan Pevný

A „žijeme“ aj v roku 2021

Vraj: „V Stankovciach nemá folklór žiadnu tradíciu. Ľudia pozamykajú večer o pol ôsmej bránky a každý pozerá televízor. Takže je to bez šance.“ To bol najčastejší názor na založenie folklórneho súboru. Dnes je to už 11 rokov, keď sme sa 14. februára 2010, vtedy to bola nedeľa, stretli v klube dôchodcov a začali debatovať o tom, ako by mali vyzerat' oslavy 800 rokov Rozvádz. Čo sa teda stalo, že tento názor už nie je aktuálny, a že dnes máme za sebou 11 rokov úspešnej činnosti?

Ved' o tom, ako má vyzerat' organizácia folklórneho súboru, jeho nácviky a vystúpenia, nemal nikto ani „šajn“. Janico Gabriš mal za sebou ročné účinkovanie v Družbe, Hela Gabrišová s Jankou Bočákovou v Selčianke, Marianna Balajová v speváckej skupine Dolinečka a pani učiteľka Bočáková mala skúsenosti s detským folklórom. Ale „dospelácky“ folklór vôbec neexistoval. Predstava o folklóre v našich dedinách bola asi taká, že si raz za čas príležitostne oblečieme kroje, zaspievame a zatancujeme si tak ako každý vie.

Jediné reálne spojenie s folklórom bolo prostredníctvom Stankovskej dvanástky, vďaka ktorej sa zachovali aspoň pesničky z našej trenčianskej oblasti, aj keď boli poznačené Moravankou a inými dychovými skupinami.

Čo sa teda stalo, že teraz môžeme bez zbytočnej skromnosti povedať, že patríme medzi najlepšie a najaktívnejšie folklórne skupiny v trenčianskom kraji?

Je to predovšetkým o mimoriadnej obetavosti, pracovitosti, trpezlivosti, ale aj o talente a láske ku folklóru všetkých terajších ale aj býva-

lých členov a spolupracovníkov FS Rozvážan. Je to o tom, že svoj voľný čas obetujú na takú vzácnu vec ako je zachovanie toho dobrého, čo nám zostalo po našich predkoch. Podarilo sa nám to, čo sa vo vyše 800-ročnej histórii nepodarilo nikomu. Je preto namieste vysloviť veľkú vďaka všetkým za to, čo sa doteraz vykonalo. Osobitne treba však poďakovať Jarke Kohútovej, ale aj pánu inžinierovi Jožkovi Lehockému, ktorí sa starali o to, aby sme pri tvorbe vychádzali z našich pôvodných prameňov.

Ďakujem aj všetkým sponzorom a podporovateľom, ktorí nám poskytli svoje finančné prostriedky na našu činnosť. Bez ich podpory by sme nemohli zabezpečiť činnosť nášho súboru v takom rozsahu ako sa nám podarilo doteraz.

Čo napísať na záver tejto state? Na Slovensku sme nemali nikdy žiadnych kráľov a tým pádom ani žiadne korunovačné klenoty. Máme však ale všetci jeden klenot, ktorý sme zdedili po našich predkoch a to je folklór. Vážme si ho a spoločne ho ochraňujme a uchovajme pre ďalšie generácie.

Vendelín Sedláček

Tak toto „nigdo“ nečakal...

Rozvadžan 2012

Veru, nikto z folkloristov a ani zo všetkých ľudí, čo pripravovali tieto oslavy (Rozvadze – 800 rokov), nečakali takúto odozvu. Dedina držala spolu, všetkým záležalo na vytvorení čo najlepšej atmosféry. Po piatkovej príprave, kde bol na rozvadzskom cintoríne odhalený pamätník, ktorým sme si pripomenuli a uctili rodákov padlých v I. a II. svetovej vojne. Nasledovalo premietanie starých filmov zo života Rozváždz a slávnostné zasadnutie obecného zastupiteľstva. Bol otvorený zrekonštruovaný gazdovský dvor u Tomíkov, v ktorom bola nainštalovaná vnútorná aj vonkajšia expozícia ľudovej kultúry.

V sobotu 16. júna 2012 sme sa poobliekali do novo ušitých krojov a išli do sprievodu vôbec netušiac, čo nás čaká. Občania nám pripravili nezabudnuteľný zážitok, keď bola zrazu celá dolná ulica krojovaných ľudí, ktorí spievali a tancovali spolu s nami. Pretože bola veľká horúčava, tak nám pripravili stanice na občerstvenie, na ktorých sme sa osviežili, pohostili, ale aj zabavili. Hudbu a spev zabezpečovali striedavo folkloristi a dychovka z Bodovky.

Niečo z dobovej tlačie: „Ťažko je zhodnotiť všetky tieto i ďalšie nespomenuté aktivity Roz-

vadžanov, ktorými prispeli k 800-tému výročiu prvej zmienky o svojej obci, ale znova bolo potvrdené to už viackrát osvedčené pravidlo, že ak sa nejaká práca robí s pokorou a vloží sa do nej kus srdca, určite sa vydarí. Bolo úžasné vidieť ako táto činnosť zjednotila ľudí v dedine. To, čo kedysi bola samozrejmosť, akoby sa v poslednej dobe z nášho života vytrácalo. No teraz bolo spolupatričnosť a ochotu ľudí v dedine cítiť snád' hmatateľne. Nielen v slávnostnom sprievode dedinou, do ktorého sa zapojili snád' celé Rozvadze, keď toľko krásnych

krojovaných ľudí naša obec nevidela snád' niekoľko desaťročí. Ale i pri samotných oslavách, lebo pre nás boli završením niekoľko-ročnej práce a odmenou nám bola Vaša spokojnosť, úsmevy, potlesk, ocenenie, stisky rúk a slzy v očiach.“

Oslavy vyvrcholili našim vystúpením v preplnenom Spoločenskom dome. Predstavili sme sa programom „Rok na dedine“, ktorý bol prerušovaný potleskom a záverečným dlhotrvajúcim „standing ovation“.

Vendelín Sedláček

Zem spieva (2016)

Chválime

V roku 2016 pokračoval stúpajúci trend výkonnosti z predchádzajúcich rokov a treba poďakovať všetkým členom FS za vzornú reprezentáciu obce a stankovského folklóru.

Je treba oceniť výkony ženskej speváckej skupiny za postup do Papradna, tak isto aj postupy speváčok Janky Bočákovej a Elenky Gabrišovej ako aj postup našich muzikantov. Veľkým úspechom boli aj výkony Gabiky Sedláčkovej a postup Miška Červeňana. Absolvovali sme 18 vystúpení, na ktorých sme prezentovali náš spôsob vnímania folklóru a šírili dobré meno našej obce.

Veľká pochvala patrí aj našim muzikantom v zložení kapelník Ľuboš Šišovský – heligónka, Milan Belej - kontrabas, Magdaléna Hanková - ozembuch, Peter Hlávka - saxofón a Miroslav Pecháček - klarinet, ktorí si už získali veľmi dobré meno a šíria dobrú náladu aj na iných ako folklórnych podujatiach. Vytvorili si svoj charakteristický hudobný prejav a obohacujú

tak našu folklórnu scénu o nový spôsob interpretácie nášho rozvadzkého alebo stankovského folklóru. Toto ocenila aj odborná porota, čo sa potvrdilo aj úspešným účinkovaním v nasledovnejšom televíznom programe Zem spieva.

Som rád, že ešte prinášame radosť našim priaznivcom, a že sme sa stali za tak krátky čas súčasťou folklórneho diania v takej veľkej folklórnej rodine.

Vendelín Sedláček

Prečo chodím do folklórneho súboru

Postrehy

Ked' som bola mladšia, folklór ma nijako neoslovil. Vždy pre mňa znamenal reláciu jubilantov, ktorá sa u nás počúvala každý víkend. Až kým som sa zúčastnila zimného festivalu folklórnych skupín v Trenčianskych Stankovciach.

A tam som zistila, o čom skutočný folklór je. Tu ožívajú príbehy z minulosti. Je to aj akýsi prejav úcty a vďaky našim predkom a ich životu. Práve to bol ten okamžik, kedy som si povedala, že aj ja budem rada súčasťou FS Rozvadžan.

Prečo tam stále chodím? Lebo som tu spoznala množstvo úžasných ľudí, ktorí sa stali mojimi priateľmi. Je pravda, že vo folklóre máme rôzne vekové rozdiely, ale dušou sme si veľmi blízki. Nikdy tu nie je núdza o pekné chvíle a vtipné zážitky. Sme jedna veľká folklórna rodina.

Zuzana Bučková

Stankovská kapela - história, súčasnosť

Váhovanka

História Stankovskej kapely sa začala písať 17. júla 1993 po dohode Štefana Dobiáša a učiteľa Mgr. Ladislava Žiška. Ich zámerom bolo pritiahnuť mladých ľudí k ľudovej hudbe a zabezpečiť, aby tradícia dychovej hudby v našej obci pokračovala a nezanikla.

V tejto dobe pôsobili v kapele Štefan Dobiáš (kapelník, trumpetista), Jozef Mojžiš (tenor), Adam Berko (tuba), Radoslav Jančo (bicie, spev), Ladislav Žiško (akordeón) a Denisa Plášková (spev). Neskôr sa ku kapele pridali speváčky Katarína Mojžišová a Katarína Hašková. Zloženie kapely prirodzene prechádzalo personálnymi zmenami.

Kapela si tvorí vlastnú hudbu, najmä polky, valčíky, tangá. Väčšina piesní je z dielne nášho basgitaristu Emila Cingálka, ktorý je považovaný za dvorného skladateľa kapely a má na konte viac ako sto ľudových piesní. Navyše tvorí texty aj do hudby moderných žánrov, ktorých je približne stodesať.

Po príchode terajšieho kapelníka a aranžéra Jozefa Horňáka vydala kapela tri hudobné nosiče – „Zem moja Slovenská“, „Dolu Váhom“ a „Džbánok maľovaný“. Na spomínaných CD sú piesne od Štefana Dobiáša, Jozefa Horňáka, Ladislava Žiška a samozrejme Emila Cingálka.

Stankovská kapela vystupovala a účinkuje i dnes na rôznych oslavách, tanečných zábavách a svadbách, spoločenských podujatiach v obci ako aj v blízkom a ďalekom okolí. Zúčastnila sa aj v Paríži na oslavách slovensko - francúzskeho priateľstva a v Českej republike na rôznych podujatiach.

Stankovská kapela ukončila svoju činnosť v Trenčianskych Stankovciach 31. decembra 2009, kde 17 rokov pôsobila a reprezentovala obec

doma i v zahraničí. Ľudia sa však menia a aj názory reprezentantov obce. To, čo sme vytvorili je pre ľudské ucho, pre tých, čo prídu po nás, aby vedeli, že piesňou sa dá povedať všetko, o láske, radosti, boli či žiali.

A tak kapela už pod novým názvom Váhovanka začala účinkovať pod novým zriaďovateľom - obcou Mníchova Lehota od 1. januára 2010. Všetky piesne, ktoré hrala Stankovská kapela zostali v repertoári Váhovanky. Počas pôsobenia sa obsadenie kapely menilo – krídlovku

hral Pavol Kuník, tenor Karol Hladký, spev Alojz Mikulaj, Danka Hrušovská a Monika Micháľková, ktorým ďakujeme za ich činnosť. Poďakovanie patrí aj všetkým priateľom a tým, čo nám fandili, a ktorým táto kapela nebola ľahostajná.

Terajšie obsadenie kapely je krídlovka Jozef Horňák, tenor Dušan Stehlík, bicie Ivan Holúbek, akordeón Ladislav Žiško a basgitarista Emil Cingálek. Speváčkami v kapele sú Alena Mináriková a Marta Dohňanská.

Ladislav Žiško

Detské folklórne súbory u nás

Detské súbory

Šíriteľom ľudovej kultúry bola prevažne škola, ktorá podporovala a šíрила folklór. V 60-tych rokoch 20. storočia bol založený folklórny krúžok „Iskra“. V jeho repertoári boli piesne k detským hrám, uspávkám, výročným obradom a zvykom.

Už v roku 1962 folklórny súbor „Iskra“ vystupoval príležitostne na rôznych oslavách vtedy osobitne v 4 obciach, vo Veľkých Stankovciach, Malých Stankovciach, v Sedličnej a v Rozvadzoch. V roku 1968 s pásmom „Jarné tance s kvetmi“ súbor vystupoval v Sedličnej pri odhalení tabule prvému kartografovi Jánovi Lipskému na jeho rodnom dome.

Súbor mal veľký úspech. Veľa vystúpení mal nielen v 60-tych rokoch, ale aj v 70-tych rokoch. Od zlúčenia našich obcí v jednu obec Trenčianske Stankovce súbor naďalej vystupoval na všetkých oslavách v škole i v obci s ďalšími novými scenármi, ako napr. „Jar pod horami“, „Tanec s ručníčkami“, „Konopa, konopa, zelená konopa“, „Hry a zábavy detí“.

V roku 1989 sme folklórnu skupinu pri základnej škole premenovali na Detský folklórny súbor „Stankovčan“. Hlavným zámerom súboru bol naďalej nácvik hier, piesní, tancov detí na dedine kedysi a prezentácia na verejnosti. Vo svojom repertoári dával prednosť tradíciám

zo svojho prostredia a tiež pri výbere piesní sa zameriaval na náš región.

Detský folklórny súbor „Stankovčan“, dostal počas svojho trvania niekoľko ocenení, vyznamenaní, čestných uznání, diplomov nielen od obce, ale aj z Osvetového strediska v Trenčíne a od Odboru školstva a kultúry v Trenčíne. Hudobný sprievod vo folklóre tvorili harmonikári, napr.: Ivan Struška, Radoslav Jančo, Martin Minárik, Peter Koubík, Michal Červeňan. Najviac a najčastejšie hudobne spolupracoval učiteľ Mgr. Ladislav Žiško.

Pod vedením zakladateľky pani učiteľky Bočákovej súbor pracoval do školského roku 2014/15. V tomto období začali deti trénovať nové vedúce - Helena Gabrišová a Janka Bočáková.

V októbri 2018 sa vedenia súboru ujala Mgr. Terézia Kadáková, v práci jej výdatne pomáhali Anežka Letková a Zuzka Červeňanová. Súbor dostal nový názov Lampášik a stal sa súčasťou FS Rozvadžan. Do súboru sa prihlásilo 26 detí vo veku 5 až 8 rokov. Prvé vys-

túpenie deti absolvovali v mrazivom predvianočnom čase - 16. decembra 2018 pred zvonnicou v Rozvadzoch. Bolo to veľmi pôsobivé, keď deti vo vlniačkoch a kožuštekoch s rozsvietenými lampášikmi želali početnému zhromaždeniu krásne a pokojné blížiac sa sviatky.

Záujem detí o detské hry, ľudové piesne a tance sa uplatnil v tematických pásmach, s ktorými sa predstavili verejnosti na rozličných spoločenských podujatiach nielen v Trenčíne, Stankovciach, ale i v okolí. V apríli 2019 sa zúčastnili Regionálnej prehliadky DFS v Trenčíne s pásmom „Máje“, za ktoré získali bronzové pásmo. V tom istom roku vystúpili v amfiteátri na Mierovom námestí v Trenčíne, tiež v SD v obci s pásmom „Moja mama“.

V tom istom roku pripravili vedúce krúžku scenár k Vianociam, ktorý zdieľali v súčinnosti s dospelými. Pôsobivé a dojemné boli najmä vystúpenia s koledami a peknými vinšmi v Domove sociálnych služieb v Novom Meste nad Váhom. Spoločne s dospelými folkloristami vystúpili i v pásme „Šťastie, zdravie, pokoj svätý“ v katolíckom kostole a neskôr, počas Vianoc, v evanjelickom chráme v našej obci. Ďalší sľubný rozvoj súboru bol zastavený pandemickou situáciou.

V krátkom časovom období - od júna do augusta 2021 - s deťmi, ktorým folklór učaroval, sa podarilo nacvičiť niekoľko detských hier a tancov. Objavili sa i nové talenty v hre na hudobných nástrojoch.

Veríme, že sa nám v budúcnosti bude dať naplniť ciele, ktoré sme si s deťmi stanovili. Že detský folklór v našej obci bude žiť a rozvíjať sa naďalej.

Terézia Kadáková, Helena Bočáková

To nie je možné, že len tri roky trénujete

Rozvadžan 2014

Tento rok bol pre nás odmenou za našu doterajšiu činnosť, priniesol veľa radosti a pozitívnych emócií. Asi najväčší zážitok sme zažili na Večere autentického folklóru v Bratislave, kde sme príjemne šokovali nielen sami seba, ale aj všetkých prítomných divákov a folkloristických odborníkov. Prítomní Stankovčania zostali príjemne prekvapení už úvodným dokumentárnym filmom o Trenčianskych Stankovciach a ešte viac našim programom.

Ved' kedy sa nám ešte stane, že počas našej úvodnej pesničky nám začne obecenstvo tlieškať? A po skončení programu? Samé pochvaly, nikto nám nechcel veriť, že trénujeme a skúšame len tri roky. Prítomní folkloristi, ktorých som ani všetkých nepoznal, nešetřili slovami chvály. Zostali mi v pamäti len slová *majstra Kubánku, ktorý si ma zavolať nabok a povedal: „Toto nadšenie a radosť si zachovajte. Vôbec nevadí, ak by sa vám niečo nevydarilo. Podstatná vec je to, že ste priniesli veľa radosti sebe aj divákovi a to sa nie každému vždy podarí.“*

Absolvovali sme 23 vystúpení, na ktorých sme prezentovali náš spôsob vnímania folklóru a šířili dobré meno našej obce.

Poskytli sme potrebné podklady a súčinnosť pri tvorbe publikácie Ing. Lehockého – *„Ludové piesne, spevné a tanečné tradície z Trenčianskych Stankoviec“*. Podarilo sa nám tak vytvoriť veľmi dobrý a potrebný základ, na ktorom môžu stavať svoju činnosť naši pokračovatelia. Je to vlastne prvá kniha na slovenskom trhu, ktorá opisuje folklórne tradície a zvyky z pôvodných obcí Trenčianskych Stankoviec.

Naši členovia sa úspešne zapojili aj do nácviku divadelnej hry KUBO organizovanú dlhoročným režisérom Ladislavom Žiškom, s ktorou

absolvovali niekoľko vydarených repríz v okolitých obciach. Turistický pochod Františka Rozvadzského pokračoval svojím ďalším ročníkom.

Som presvedčený, že rok 2014 bol veľmi úspešný, že vystúpenie v Bratislave bolo takým,

ktorým sme sa dostali do povedomia širokej folkloristickej rodiny, a že táto naša spoločná akcia dopadla veľmi dobre a k prospechu obce Trenčianske Stankovce a jej obyvateľov.

Vendelín Sedláček

Radovanka rozdáva radosť

Radovanka

Hudobná skupina Radovanka bola založená v roku 2007 v Trenčianskych Stankovciach. Skupinu tvorí päť členov – klávesy, trúbka, tenor, bicie nástroje, dva spevy. Kapela pôsobí hlavne na zábavách, svadbách, plesoch, jubilejných oslavách a kultúrnych podujatiach.

Repertoár kapely je postavený hlavne na ľudových pesničkách, ale aj v skladbách v štýle „repete“, v strednom prúde, overených českých, slovenských hitoch, hudbe 80-tych a 90-tych rokov, a tiež zahraničnej hudbe. Po 14 rokoch má kapela bohaté skúsenosti a nakoľko prioritou kapely je živá hudba, nie je pre partiu problém prispôbiť repertoár podľa požiadaviek.

Súčasný zloženie kapely je: Radoslav Jančo – kapelník, spev, klávesy, Jozef Zechel – trúbka, kridlovka, Zuzana Jančová – spev, Juraj Gajdošík – bicie, Ľubomír Mojžiš – tenor, pozoun.

Vždy veselá Radovanka zabaví vás až do rána!

Zuzana Jančová

Prvá dychová hudba v našej obci

Stankovská dvanástka

Písal sa rok 1910. Gazdovia sa pripravovali na jarné práce. I Štefan Ďuriš, ktorého volali „Amerikán“, vstal s prvým lúčom slnka. Rýchlo sa obliekol, umyl, opatril dobytok, zašiel do záhrady a rozmýšľal nad vecou, ktorá s jarnými prácami nesúvisela. Jeho snom bolo založiť dychovku.

A tak sa v jednu marcovú sobotu podarilo Amerikánovi dať dohromady deväť chlapov, ktorí mali záujem naučiť sa hrať. Amerikán usadil chlapov na klátičky a foršnu v stodole, zažal petrolejku, každému nalial štamperlík domácej pálenky. Potom sa dohodli, kto na ktorých nástrojoch bude hrať: krídlovka - Adam Ďuriš, baskrídlovka - Ján Hudec, klarinety - Ondrej Križan, Štefan Pevný, trubky - Štefan Hladký, Štefan Zahumenský, Ondrej Lorenz, bas - Ondrej Pevný, bubon - Adam Kluka.

Tak sa muzikanti začali schádzať a trénovať v stodole u Ďurišov pod vedením Štefana Mikláša z Dolnej Súče, ktorý chodil na nácviky na bicykli. Po štyroch mesiacoch tréningu vedela kapela celkom slušne zahráť dve polky, dva valčíky, jeden čardáš, a jeden pochod. Okrem toho dve smútočné a jednu cirkevnú pieseň.

V jeden júlový podvečer sa na Brodsku zišli občania z celej dediny. Po príhovore richtára začala muzika hrať pochod „*Kolem našej zahrádečky...*“ Potom zahráli polku, valčík a čardáš. Po prestávke a občerstvení hrala kapela to isté, len v inom poradí. Toto sa opakovalo viackrát. Na záver zahráli i jednu pobožnú.

Takto kapela získala obrovský úspech. V Soblahove pred krčmou muzikanti zahráli pochod a tancovačka sa mohla začať. No a tak hrali valčík, polku, čardáš a bola prestávka. Toto v zmenenom poradí opakovali. Keď sa do tohto repertoáru začal starať najväčší bitkár Soblahova, Jožo Hruška, veru nebolo muzikantom viac treba.

Po tejto skúsenosti kapelník nariadil každodenné nácviky, ktoré trvali 3 mesiace. Hudba nadobudla pomerne slušnú úroveň a ani jedna svadba, zábava, či pohreb sa bez nej nezaobišiel. V roku 1927 prvá stankovská dychovka ukončila svoju činnosť.

V januári 1947 sa konečne podarilo dychovku znova založiť a obnoviť. Nácviky sa konali trikrát v týždni v bývalom Kolárech dome a viedol ich Michal Hanin. Obsadenie hudby bolo nasledovné: krídlovky - Štefan Pevný, Adam Hudec, Jozef Ševčík, tenor - Pavel Lahký, klarinety - Ján Buček, Štefan Hrušovský, bas - Štefan Berko, trubka - Pavel Hrušovský, bubon - Štefan Kadlečík. Kapelníkom bol Štefan Pevný. Táto kapela si získala priazeň poslucháčov nielen v našej obci, ale i v širokom okolí. V nasledujúcom období sa v dychovke vystriedali viacerí hráči.

Keď sa Štefan Dobiáš vrátil z vojenskej služby, hneď bol poverený vedením stankovskej dychovky. Neskôr prišiel do kapely ďalší talentovaný muzikant Ivan Dobiáš.

V roku 1975 bolo obsadenie kapely „*Stankovská dvanástka*“ nasledovné: I. B krí-

dlovka - Ivan Dobiáš, Štefan Dobiáš, II. B krídlovka - Miloš Holý, Es klarinet - J. Calda, I. B klarinet - Karol Stopka, Tenor B - František Sabo, Barytón - Jozef Mojžiš, I. Es tromba - Ján Dobiáš, II. Es tromba - Jozef Januška, Bas B - Vlado Meravý, Bicie - Pavol Dobiáš. V tomto období spievala s kapelou speváčka A. Macharová.

V roku 1979 začala kapela pôsobiť v Trenčíne a dostala meno „*Trenčianska dvanástka*“. Niekoľkokrát sa zúčastnila celoslovenskej súťaže malých dychových orchestrov, kde dvakrát zvíťazila. Precestovala takmer celú Európu a v roku 1990 absolvovala turné po USA. Trenčianska dvanástka sa zúčastňuje nahrávok zábavných relácií pre televíziu a rozhlas. Zatiaľ vydala 5 audiokaziet a CD.

Terézia Kadáková

Zdroj: Výber z publikácie „Ladislav Žiško – Divadelný a hudobný život v Trenči. Stankovciach 1900 – 2010“.

Pri detskom súbore Stankovčan

Stankovčan

Toto sú naše spomienky na prácu s deťmi. Detský folklórny súbor Stankovčan sme viedli síce krátky čas, ale zato s veľkou láskou a nadšením od roku 2014 do 2017. Štafetu sme prebrali po pani učiteľke Helenke Bočákovvej.

Stretávali sme sa jedenkrát v týždni. Pri nácvikoch nám výdatne pomáhala aj Anežka Letková. Keďže sme boli obidve odchované od malička na folklóre zo susednej dediny od pána Ferka Žovínca, tvoriť scenáre na vystúpenia nebolo pre nás vôbec ťažké. Inšpirovali sme sa aj vystúpeniami z nášho detstva. Na harmonike nám hral Miško Červeňan a Janko Zátka.

S našimi deťmi sme absolvovali za ten krátky čas rôzne vystúpenia v širokom okolí, no najmä v našej obci. Vystupovali sme pri stavaní májov. S vianočným programom sme vystupovali v našom kostole, v Spoločenskom dome,

pri zvonici v Rozvadzoch či v Trenčíne na Mierovom námestí.

V roku 2017 sme sa zúčastnili na krajskej súťaži, kde sme sa umiestnili na peknom treťom mieste a tiež nás potešila pochvala od hlavnej porotkyne pani Morongovej.

Pripravili sme si aj pásmo „*Nové leto ide*“, s ktorým sme sa chceli prezentovať, ale to sa už neuskutočnilo.

Myslíme si, že sme za ten krátky čas naučili naše deti veľa pekných pesničiek, ktoré sú významné na CD a aj zopár tančiek. Na toto obdobie radi spomínáme.

Janka Bočáková, Elena Gabrišová

Môj najzaujímavejší zážitok pri folklóre

Zážitky

V roku 2019 sme už tradične vystupovali s FS Rozvadžan na Kopaničiarskych slávnostiach v Starom Hrozenkove. Ako vždy nebola núdza o dobrú náladu a našim vystúpením sme sa snažili rozdávať radosť divákovi. Tentokrát sme si v hľadisku „vytiahli“ aj nových tanečných partnerov, ktorých sme zapojili do záverečného tanca.

Po našom vystúpení prichádzal na javisko špeciálny hosť – Monarca de México ballet folklórico. Svojím vystúpením nás previedli priamo do ich rodnej zeme – Mexika. Z ich vystúpenia sme mali zimomriavky – úžasné tanečné zostavy, nádherné kostýmy, skvelá rytmická hudba a tie ich hlasy... V ten večer nám priniesli iba kúsok zo svojej krajiny, no nás si tým hneď získali.

Po vystúpení sme sa stretli na jednom tanečnom parkete pri tradičnej tanečnej zábave. Tu sa začalo prejavovať to, o čom je skutočný folklór – o kamarátstve a o zblížovaní. Aj napriek počiatocnému ostychu a rečovej bariére sme sa pustili do reči s „našími Mexičanmi“. Pre mňa bolo veľmi príjemné precvičiť si po toľkých rokoch španielčinu. Im sa veľmi páčili

naše kroje a náš spev sprevádzaný harmonikou počas tanečnej prestávky.

Práve tu sa v ten večer začalo rodiť nové kamarátstvo. Niet divu, že sme sa tam vrátili aj na ďalší deň. Veľmi milé bolo ich srdečné privítanie, keď nás videli vchádzať do areálu. V ten deň nám vyrazili dych svojim úžasným vystúpením. Samozrejme sme neváhali a prišli sme ich podporiť aj v nedeľu. Okrem krásnych spomienok a množstvu fotografií sme získali aj ďalší suvení – krásne modré sombrero.

Na víkend v Hrozenkove si dodnes spomínam s úsmevom na tvári a teší ma to, že s „našími Mexičanmi“ sme stále v kontakte a dúfame, že raz sa znovu stretneme na jednom javisku.

Zuzana Bučková

Ten folklór je celkom dobrá vec...

Presvedčenie

Po oslavách „Rozvadže – 800 rokov“ sa rozhodli nadšenci folklóru pokračovať vo svojej činnosti, začali sa venovať ďalším scenárom a v roku 2013 absolvovali spolu 14 vystúpení. Zvykli si na pravidelné nedeľné skúšky a piatkové tanečné tréningy.

Druhýkrát sme boli pozvaní na „Seniorský festival“ na Bodovke. Tu prebiehali pre nás úsmevné rozhovory typu:

„Odkiaľ vy ste?“

„Tak keď sme Rozvadžan, tak predsa z Rozváž.“

„Rozvadže, Rozvadže, a to je kde?“

„No predsa za týmto kopcom.“

Presvedčili sme sa, že je potrebné pamätať na svoje korene a nezabúdať na to, čo nám naši predkovia zanechali.

Vendelín Sedláček

Rozvadžan má 11 rokov

Slovo na záver

Za desať rokov existencie nášho FS sa členská základňa prirodzene menila a mení, a tak dochádza k jej postupnej obmene. Ako sa to v súbore vyvíjalo a čierky z jeho histórie vám ponúkam v nasledujúcich riadkoch.

Na svojej prvej úvodnej schôdzi bolo prítomných 16 ľudí. Bol zvolený prípravný výbor, ktorý dostal úlohu založiť FS, bol dohodnutý aj spôsob nácvikov a skúšok. Na ustanovujúcej schôdzi občianskeho združenia FS Rozvadžan bolo prítomných 29 ľudí. Na začiatku roka 2015 sme mali 44 členov, na začiatku roka 2018 sme mali 49 členov. Aktuálny stav je 57 členov.

Z tohto vývoja je vidieť, že tento trend neustálej obmeny našej členskej základne bude naďalej pokračovať a je len na nás, aby sme aj naďalej prijímali nových členov a odovzdávali im naše skúsenosti a pomohli tak zachovať folklórne tradície v našej obci.

Celé predchádzajúce obdobia sme využili

vali pôvodný program „Rok na dedine“ doplnený o nové programové čísla a to „Regrútske“ a „Na muzike v Rozvadzoch“, ktoré boli úspešné aj v TV programe Kapura. Veľmi dobre sme sa prezentovali aj s programom „Fašangy – obchôdzka“ a „Pochovávanie basy“.

Myslím si, že sa nám vydaril aj nový Vianočný program. Naše najnovšie číslo „Priadky“, zaujalo na regionálnej súťaži v Dolnej Súči. Posledné nacvičené programové číslo „Stankovské veselie“, ktoré sa skladá z „Pýtania nevesty“, „Začepčenia nevesty“ a „Veselárskych prekáračiek“ zaujalo na našom druhom vystúpení v Bratislave.

V zálohe máme ešte rozpracované čísla

„Asentírku“ a „Muziku v Šalande“.

Možno tomu nebudete veriť, ale za celé obdobie fungovania súboru, t.j. 11 rokov, sme nacvičili 15 programových čísiel v celkovom trvaní takmer 4 hodín. Tieto programové čísla musel niekto napísať a pripraviť do takej podoby, aby sa mohli „naskúšať“ a nacvičiť. Chcem preto ešte raz poďakovať všetkým členom FS, lebo toto je ich hlavná zásluha a výsledok ich dlhoročnej práce. No nesmiem zabudnúť i na metodičku folklóru Jarku Kohútovu a uznávaného odborníka na folklór z trenčianskeho regiónu Ing. Lehockého, bez ktorých by som si nevedel fungovanie súboru predstaviť.

Vendelín Sedláček

Redakcia HLAS

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kádák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kádák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš
Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: DUO PRINT s.r.o., L. Podjavorinskej 5, Nové Mesto nad Váhom, Prevádzka Trenčín Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

